

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:
Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja:
Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Koptarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izbaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 189.

V Ljubljani, v ponedeljek 22. avgusta 1898.

Letnik XXVI.

Shod slovenskih visokošolcev.

II. Dijaška organizacija.

Včerašnje predsedništvo ostalo (Reisner, Piki, Anušič), »Danica« se prezrla, dasi bi se ne bila smela, ker ona je bila na shodu prvič kot društvo in drugič kot jedna obeh bojujočih se strank! Preds. otvori shod. K dnev. redu st. th. g. Lampe (Gradec) opomni, da se niso vdeležili bogoslovci ljubljanski in mariborski shoda, ker je pripravljani odbor popolnoma preziral resolucije lanskega shoda krščansko mislečih dijakov. (Stud. techn. g. Kršnik: V polnem pravu!) Predsednik izgovarja odbor.

Poročevalec gosp. stud. phil. Reisner prečita svoj referat. Naglašja potrebo organizacije in označuje kot njen namen strokovno izobrazbo in gojenje narodnega čustva. Priznava, da dosedaj društva malo ali nič niso zato delovala, čemur je kriv veliki separatizem. V duhu nove organizacije zahteva, da vsa društva stopijo v jedno tesno zvezo. Za posamezne stroke naj bi imeli posebne klube in glasila. Kratko omeni, kaj naj bi storili na znanstvenem polju v raznih strokah: v naravoslovju, v jezikoslovju, v domači zgodovini. S tem se naj pripravlja znanstveno gradivo za slovensko vseučilišče. — V resoluciji pozivlja vsakega visokošolca in abiturijenta, naj vstopi v kako akademsko društvo in sicer: na Dunaju v »Slovenijo«, v Gradcu v »Triglavo« in v Pragi v »Slovenski klub«.

Med počitnicami je namen dijaštva, pravi govornik, poučevati ljudstvo s predavanji. »Ne govoriti le fraz o narodnem navdušenju, ampak govoriti znanstveno!« Igra sredstvo v dosego probujenja! V počitnicah stopijo vsi dijaki v jedno društvo s središčem v Ljubljani, z okrožji po deželi. Centralni odbor pošilja pevce in govornike v kraje, kjer teh primanjkuje. V pokritje stroškov naj vsak ud na leto 1 gld. K občaslovenskim slavnostim pošilja to društvo deputacije in izdajaj spise. To društvo je »Sava«, ustanovljena pred šestimi leti v navdušenju, ki je pa kmalu zaspalo. Zlasti od starešin je bilo pričakovati več vneme. Govornik prizna, da je pri »Savi« najbolj odbojna stvar dvobojevanje ter pri tej priložnosti poda poslušalstvu tole definicijo: Menzura je splošen običaj, katerega se tudi dijaki poslužujejo. Dokler je svet neodpravi, tudi mi ne. Spomnivši se »razdirajočih elementov« opominja, da naj dijaštvo »odpravi predsodke«, in stavi resolucijo, da bodi vsak dijak med počitnicami ud ferijalnega društva »Save«, da se le to poži in preosnuje.

Burno ploskanje. K besedi se oglasi Daničar g. stud. iur. Šinkovic. Ta govor objavimo v celoti.

Za njim govori stud. phil. g. Lončar (Praga), kateri je povedal veliko duhovitih mislij in dobrih opazk. Tu le nekaj stavkov: Do sedaj smo živeli v dobi fraz, v dobi pojmov, katerih nismo umeli, sedaj stopimo na realno pot. Ni uspeha, ker hočemo vedno organizovati narod, a ne začnemo pri samem sebi. Naš narod je veren, preprost, delavski, kmečki narod. Ako se nočemo narodu odtujiti, moramo opustiti individu-

alistični liberalizem in egoizem. Liberalizem je narodu smrt, krščanstvo pa življenje. O narodu pravi govornik: Nekateri pravijo, da je narod bog (mistično naziranje), drugim je le kasta, vendar narod je sestavljen iz posameznikov, narod smo mi. Mi smo doslej ljubili absolutno narodnost, a naroda (ljudstva) samega nismo ljubili. Nismo se brigali za blaginjo ljudstva (pritrjevanje), nismo skrbeli za gospodarsko neodvisnost, kot prvi pogoj narodnega obstanka. Ni nečemo umreti za narod, ampak zanj živeti in delati, a živeti moramo krščansko. Dve struji vladata danes: Materijalistično naziranje je napačno, od znanosti ovrženo, ogrevati se nam je za krščanstvo, ker narod naš je bil in hoče biti vedno krščanski. Narodnost smatramo za to, kar je. Oziraje se naše narodne razmere pravi govornik, da je naše težišče na jugu, ne na severu, da se oklenimo Hrvatov, Srbov in Bolgarov. Bodočnost na jugu! (Burno pritrdjevanje). Omenivši društvene dijaške razmere, pravi govornik: Ne zaupa nam ne ljudstvo ne inteligenca. Moramo si pridobiti zaupanje ljudstva s tem, da se notranje, duševno z njim združimo. Sramotno bi bile za nas, ako bi hoteli igrati kavalirje (plosk pri Daničarjih). Da bomo boljši, nego naša starejša inteligenca, moramo poboljšati sebe! Preveč imamo veselje, premalo duševnega dela! (Plosk pri Daničarjih.) Izdajajmo brošure, katere naj: utrjujejo naredno mišljenje in poučujejo v gospodarstvu. Ohraniti moramo narodu vero in mu jo oživljati. Škoda, da je govornik v burnem navdušenju za edinstvo končal z dvomnimi besedami nekega praškega vseučiliškega profesorja: Vi na jugu ste tako naivni, da se zaradi vere pobijate, opuščate pa važnejše stvari.

Stad. phil. Pirnat: Duh miru in sprave je vladal lani v tem prostoru, ko so se zbrali tu državni in deželni poslanci, v duhu miru in sprave je došel letos apostolski vladika. Drugi govornik (g. Šinkovic) je odprl danes spet staro namišljeno ramo (ploskanje), na katero je začel vladika pokladati obvezo (ploskanje). Čemu bi se prepirali? Preženimo oblake razdora! V imenu Slovenec je izrečeno, da je pobožen in zvest Avstrijan. Združimo se! Na Dunaju bodi jedno društvo Slovenija!

Gospod stud. med. Breclj (Daničar) pri nastopu interpeluje poročevalca, da naj pove, zakaj je izpustil v poročilu »Danico«. Govoril je o zahtevah krščansko-mislečega dijaštva, ki se popolnoma strinjajo s sklepi vseslovenskega shoda in predlagal, naj se na podlagi tega shoda osnuje organizacija. Predlagal je, naj se osnuje odsek, ki naj potem v tem smislu preosnuje društvo »Save«. Za predlog je bilo samo 13 dijakov. Govor objavimo posebej.

Gospod stud. phil. Nachtigall je v vrlo patetičnem govoru izrekel mej drugim te-le misli: Slišala so se danes filozofska razmotrivanja in teoremi, kateri pričajo o nezrelosti. Ni treba govoriti o prepričanju. Mi sami smo potujčeni, kmet

je nepokvarjen. O krščansko mislečih dijakih pravi, da vkljub temu, da so katoliški, včasih kaj dobrega sklenejo, n. pr. včeraj za slovensko univerzo. Pri tem nepotrebno omenja solnograške katoliške univerze in zbadljivo vpraša »Daničarje«, zakaj niso včeraj zahtevali slovenske katoliške univerze? Odgovor pri »Daničarjih«: »To pride pozneje!« Govornik nadaljuje v tem smislu: Potrebno je samo osiguranje narodne eksistence. Ljubimo se! Naredimo kompromis! Stopimo samo na radikalno slovansko in slovensko stališče! Dijakom politike ni treba, torej se lahko zedinimo. Delujmo za leposlovje in znanost. »Slovensko Matico« preosnujmo v znanstveno akademijo, osnujmo knjižnice!

Nastopi gospod stud. iur. Šuklje. Razodene svojo opuščeno nado, da bodo krščansko misleči dijaki zaradi sloge opustili svoja osebna prepričanja. Govori o nekih izrodkih klerikalizma, na kar ga stud. med. Breclj prekine v trenutku z vprašanjem: »Kaj je klerikalizem?« Modro ostane dolžan odgovora. Govori o ideji napredka in slovanstva, konstatira, da napreduje katoliška hijerarhija v duhu časa. Konča: Tedaj v imenu napredka in slovanstva se bomo vedno borili, trdno stali vojsčaki kakor skale in ne bomo odstopili od svojih načel in svojega prepričanja nikdar in nikjer ni za ped!

Debato je odločil gospod stud. med. Ferlan z odločno izjavo: O krščanski podlagi nečemo ničesar slišati. Čemu treba filozofskih razmotrivanj?

Stud. iur. Reisner: Krščansko misleči dijaki hočejo »Savo« zatreti. Odločni klici: Ne! ne! Vstopimo v njo, pa pod omenjenim pogojem.

Banket.

Banketa se je vdeležilo nad 150 dijakov in gostov. Dolgo vrsto govorov in napitnic je otvoril g. phil. Reisner nazdravljajoč vsem starejšim akad. društev. G. phil. Pirnat je dal duška v zanosnih besedah svojim čuvstvom in slavil župana Hribarja kot moža, ki si je pridobil še največ zaslug za shod.

G. župan Hribar je odgovoril, da so ne samo dijaki lahko zadovoljni z uspehom svojega shoda, ampak tudi vse narodno razumništvo je nanj ponosno. »Koristi je bilo dovolj za obe strani. Ogromna večina dijaštva je sijajno pokazala svojo solidarnost v reševanju vелеvažnega vprašanja o občedijski organizaciji in svojo resno voljo, na podlagi te organizacije delovati za narod. Dobili pa so pošteno lekcijo tudi oni, katerim je bratski boj geslo, ki žive le o narodnem prepiru, zakaj priznati je morala ona strančica svojo silno osamljenost.

Čuditi se moramo tem ljudem, da nastopajo s svojimi pretiranostimi zdaj o tem času, ko imamo med sabo apostolskega vladika, kneza miru in sprave, v katerega stavimo toliko lepih nadej in o komur upamo, da nam jih uresniči. Krščanstvo je med nami klic na boj! Obžalujem le, da smo še vedno premalo krščanski, zakaj preveč je še med nami katoličanstva in premalo

krščanstva!« Nato je napil vsemu svobodno-miselnemu dijaštvu.

Burno pritrdjevanje je sledilo Hribarjevemu govoru, a mnogo mož narodne napredne stranke je vendar zmajevalo z glavami na ta neopravičeni napad, saj se je tedaj vže sploh vedelo, da se je razbila skupna organizacija vsega dijaštva le radi tega, ker se večina nikakor ni hotela postaviti na podlago resolucij vseslovenskega shoda, kakor so predlagali kršč. misleči dijaki, ker se je večina izjavila za organizacijo, ki ne stoji na narodnem programu, izraženem na onem shodu. Marsikoga je ta govor ozlovoljil, ker se je brez potrebe kalila sloga izven zborovanja in ker je Hribar smešil ono dijaštvo, ki ima veliko večino naroda za seboj. Marsikomu se je kar gabilo, da se je župan Hribar drznil porabiti prevzvišenega vladiko v svoje strankarske namene, ko je vendar vsemu svetu jasno, kakšno stališče zavzema uzorni naš vladika v tem oziru. Sicer pa je bilo vsekako čudno, da je Hribar smešil krščansko misleče dijaštvo, ki se je postavilo na podlago vseslovenskega shoda, kateremu je bil isti Hribar častni predsednik. Kaj pravi k temu takt, kaj slovanska gostoljubnost, o tem ne govorimo. Trpka beseda nam sili v pero, a bodi!

Na silno klečeplaško zdravico g. med. Frana je odvrnil g. dr. Ivan Tavčar, naj bi dijaki vendar hoteli spoštovati svoje sovražnike. Opominjal je dijaštvo, naj nikar ne verjame laskanju, češ da je že cvet in ponos naroda, ampak z delom naj si prizadeva, da postane tako.

G. phil. Kušej je napil tužnemu Korotanu, kjer še deluje složno duhovska in posvetna inteligenca in izrazil željo, naj bi vsi Slovenci delovali složno narodu v prid.

G. prof. Levčec je pojasnjeval, kako težavno stališče je imelo slov. dijaštvo o njegovem času, kako težko je bilo ustanavljati društva, ki naj delujejo za zblíževanje in izobraževanje dijaštva. Pri-povedoval je mično, kako je ustanovil »Savo«, prvo slov. akad. društvo, kako je to društvo prenehalo, ker so se Slovenci in Hrvatje zedinili v »Jug-u«, kako se je po njegovem prizadevanju ustanovila »Slovenija«. Želel je, naj bi dijaštvo stalo pod onim praporom, ki so ga ustanovniki »Slovenije« razvili.

G. tehn. Schweitzer je nazdravil dežel. odboru in zboru in njega zastopnikom na banketu ter pozival dež zbor, naj se uvede na ljubljanski realki češčina kot neobligaten predmet, da bodo mogli slov. tehniki pohajati takoj s pričetka s pridom češko tehniko v Pragi.

G. dr. Val. Krišper je primerjal vse naše stranke deročim potokom, ki se pa brezdvomno združijo v miren veletok vseslovenske ideje, in takrat, v zrešem stanju našega narodnega razvoja bo moči zares uspešno delovati za narod. Napil je društvu »Triglavu«.

G. dr. Kušar je povzdigoval zasluge Sokolstva, ki je baje najboljša organizacija, in toplo priporočal nevstrašenost in odkritosrčnost, ki naj jo kaže vsakdo tudi v javnem delovanju.

Na zdravico g. jur. Modica je odgovoril g. drž. posl. dr. I. Žitnik, da se čuti v ti družbi kot nekaj passer solitarius in iz srca obžaluje, da se o vsaki umestni in neumestni priliki tlačijo osebnosti na dan. Povdarjal je upravičenost narodnostne ideje, saj se vsi borimo pod tem praporom za svoje pravice. Toda ob enem ne pozabimo skrbeti tudi za gmotne koristi svojega naroda, da mu vsestranski zagotovimo njegovo bodočnost nasproti sovražnikom severa in juga.

Nato se je zaključil banket. Dijaštvo se je vselo na vozove in se vozilo po mestu. Neprijetno jih je dirnilo, ko so opazili, da so zginile med tem zastave s knezoškofijske palače.

Komers.

V soboto 20. t. m. zvečer priredilo je dijaštvo komers na vrtu »Narodnega doma«. Bilo je zbranega mnogo občinstva. Sodelovala so vrla pevka društva »Slavec«, »Ljubljana«, »Trgovsko pevsko društvo« in tamburaški klub. Dasi se je čez dan krepko in mnogo debatovalo na zborovanju, vendar je bilo videti, da bo lep in zabaven večer. To je tudi bil, dokler ni vstal g. iur. K. Vodušek in naravnost napadal in izziyal krščansko misleče dijaštvo, ki je bilo tudi navzoče. Govor je bil strogo naperjen proti klerikalcem; g. govornik je zinił tudi o »klerikalnih intrigah«. Dejal

je med drugim: Zadeli smo danes, ko smo se mislili zjediniti, ob skalo trdovratnosti starejših in mlajših klerikalnih intrigantov, ki so bili v pogubo.

Sebe pa je g. govornik patetično proglasil za »narodnega socijalista« (burni oho-klici, in kaj pa je to pokveka? Klici pri delavcih: Kje imate pa delavce?) Konečno je nazdravil in se ponižno zahvalil g. dr. Tavčarju, ki »deluje za narod in ga vodi (medklici: v pogin!) k sreči«. Krščansko misleči dijaki so na to odgovorili z gromkim trikratnim: pereat dr. Tavčar! Navzoče je bilo tudi precejšnje število krščansko-socijalnih delavcev, ki so sedeli v ozadju. V imenu teh se je oglasil k besedi g. Gostinčar.

Preds. dr. Kušar si je sicer nekaj časa premišljal, ko pa se mu je naznanilo, da g. Gostinčar ni sam, ampak, da je prav lepo število delavcev prisotnih, se je nerad udal in podelil g. Gostinčarju besedo.

Obkoljen od prostomislečega dijaštva, ki ga je hotelo hrupno ovirati v govoru, je le-ta povedal zbrani gospodi in dijaštvu, da so delavci krščanski, ker pričakujejo samo od krščanstva rešitev in srečo i na tem i na onem svetu. Naši inteligenci treba pred vsem ne parlotov tem več par centov demokratičnega olja. (Burno odobravanje in ploskanje pri kršč. mislečih dijakih in delavcih, ugovarjanje na nasprotni strani.) Govornik je v ime priprostega delavstva odločno in pikro grajal netaktno postopanje liberalnega dijaštva, ki je po g. K. Vodušku na tak nečuvven način žalilo pričujoče kršč. misleče dijake in delavce, ki so prišli kot gostje h komerzu in niso dali nobenega povoda za tak napad. Ta odločen odpor proti podlim Voduškovim besedam je dal povod zelo burnim prizorom. Liberalni dijaki so se trumoma vsuli proti Gostinčarju, so vpili in kričali v njega in mu branili govor nadaljevati, tako da so jih celo priznani liberalni veljaki morali opominjati češ: ali ste vi liberalci, da ne pustite delavca govoriti? Pustite ga govoriti!

Gostinčar je konečno napil jedinstvu razumnistva z narodom v demokratičnem smislu. Interesantna za odnošaje med dijaštvom in delavci je opazka, ki jo je med Gostinčarjevim govorom »Slovenijan« Kersnik »Daničarjem« vrgel v obraz kličoč jim: »To je svinjarija, da »Danica« stoji za Gostinčarjem!« Ta izjava je jako značilna za socijalne nazore teh novopečenih »narodnih socijalistov«! Nič manj značilna za to gospodo pa je tudi nesramna opazka, ki so jo slišali iz ust gospe dr. Tavčarjeve, ki je celo v pristni nemščini liberalne dijake tolažila: »Es ist am besten, wenn man die Arbeiter in Ruhe lässt wie wüthende Hunde«, čemur je nek liberalen dijak pritrdil rekoč: »Sie sind noch ärger wie wüthende Hunde!«

Z zadoščenjem pa moramo zabeležiti lepo napitnico gospoda tehnika Šega, ki je napival tistemu stanu, ki je prvi idejo slovenskega vseučilišča zanesel med naš narod in po svojih shodih skrbi za to, da se tudi priprosti narod potom resolucij izjavlja za slovensko vseučilišče — napil je našemu delavstvu! (Burno odobravanje pri krščanskih delavcih in dijakih.)

Nerodnostim in netaktnostim pa je krono posadil na glavo seveda predsednik dr. Kušar, ki je v znani svoji modrosti ex praesidio ponovil napad na krščansko misleče dijaštvo in delavstvo. Posebno neotesano je napadel Gostinčarja, češ, da je hotel na komersu zasejati prepir, da nič ne ve, da nič ni izkusil in nič storil, in tak človek da hoče učiti gospodo. Na to kronano modrost so krščansko misleči dijaki in delavci korporativno odkorakali: slednjim so dajali na pot še nekaj laskavih epitetov, kakor »barabe« itd.

Večer je bil torej pomenljiv, ker je naša liberalna gospoda pokazala jasno in nepovržno, kako sodi o slovenskem krščansko-socijalnem delavskem gibanju. To si naj vzame vsak, ki čuti z ljudstvom, na znanje!

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. avgusta.

Glasovt o položaju. Češki listi odobravajo misel, katero je sprožil »Linzer Volksblatt«, da naj namreč skupna desnica izjavi svojo solidar-

nost nasproti raznim poskusom, ki hočejo vlado spraviti v nemško-liberalni tir. Celo »Nar. Listy« naglašajo, da se je katoliška ljudska stranka vrnila k desnici kot izgubljeni sin. Imenovani češki list obžaluje, da ni desnica podrobneje načrtala svojega programa, ki naj bi bil trdna podlaga delovanju skupne desnice, to bi bilo dejanje, katero bi onemogočilo vse spletke nemških liberalcev. »Politik« pa opozarja izvrševalni odsek desnice, da preišče, koliko je istine na trditvi Ebenhochovega glasila. Sicer pa je že to dobro znamenje, da Ebenhoch opozarja na nevarnost, ki preti od Mažarov in nemških centralistov. Naj bi katoliška ljudska stranka ne omahovala v odločivnih trenutkih, potem se ni bati liberalne vlade. Nemško-liberalni listi seveda po svoje zavijajo. Tako »N. W. Tgbltt.« preti Ebenhochu, da mu nemški volivci obrnejo hrbet, ako bode podpiral češke in slovenske zahteve. Pravo avstrijsko mišljenje je samo med levičarji, Schönerer in Wolf sta prva Avstrijca, dasi sta pete lizala staremu nemškemu lisjaku Bismarcku. Dokler bode nemško-liberalno časopisje slepilo ljudi na take načine, je sporazumljenje med narodi nemogoče.

Nemške marke za avstrijske Nemce. Kakor razvidno iz letnega poročila nemškega »Sulvereina« v Berolinu je minolo leto priromalo 50.000 mark v Avstrijo. Od te svote so porabili za Češko 30.850 mark, ostalo za druge kronovine. Te razmerno visoke svote Nemci porabljajo za nemške trdnjave na slovanskem ozemlju; to so Judeževi grozi, s katerimi kupujejo slovanske duše. In to delajo ljudje, ki vedno sanjarijo o ruskih rubljih. Sram jih bilo!

Mohamedani na **Kreti** so poslali vsem vnanjim ministrom evropskih velesil okrožnico, v kateri naglašajo, da največ trpé vsled nemirov na Kreti. Česar jim ni uničil ogenj, to so jim odnesli vstaši. Nad 25.000 družin je baje brez vsega imetja. Velevlasti naj se usmiliijo teh ljudij, ki niso pričeli vstaje. — V istini je že več ko bedasto, da evropske države vzdržujejo svoje posadke na Kreti brez jasnega namena. Že poldrugo leto stojé evropski vojaki na straži za malomarnega Turčina, katerega grehe morajo plačevati zatirani narodi. — Dne 16. t. m. so mohamedani skušali prekorčiti kordon pri Retimnu, toda ruska četa jih je zavrnila. Vsi poveljniki na Kreti so sklenili, da ne dovolé gibanja turških čet.

Angležem vsako leto Irci vzbujajo kosmato vest. Tako sedaj v Dublinu praznujejo stoletnico irskega vstanka in v nedeljo odkrijejo spomenik Teobaldu Tone-ju, ki je bil glavni zarotnik proti Angležem. Bil je obsojen na smrt, a se je sam končal. Temu možu so v Dublinu Irci postavili spomenik. Od vseh krajev prihajajo irske deputacije, da se udeležé slavnosti, ki spominja na žalostne irske razmere.

Filipini bodo Amerikancem več sitnostij napravljali kakor pa koristili. »Journal de St. Petersburg« pravi, da bode imela komisija, kateri se je naročilo, da naj uredi razmere na Filipinih, jako težavno nalogo. Največje težave napravljajo ustaši. General de Rivera je sklenil z ustaškim vodjem Aguinaldom pogodbo in storil s tem zelo nepreviden korak. Ustaši se smatrajo sedaj kot vojaška sila, in Aguinaldo je šel z drugimi ustaškimi glavarji v Hongkong, kjer je našel posredovalcev, da se pogaja z Amerikanci. Že v vojni so bili ustaši Amerikancem dostikrat v napoto. Sedaj je prebivalstvo na Filipinih zopet popolnoma podivjalo. Ako se bode Amerikancem tudi posrečilo, ljudstvo ukloniti, ne bodo imeli nikoli miru pred tistimi vstaši, ki so rovali tudi proti Špancem. Amerikanci tudi sami obupujejo, da bi mogli urediti razmere na Filipinih.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 22. avgusta.

(Najvišje potrjenje.) Presvetli cesar je potrdil izvolitev ces. svetnika I. Murnika predsednikom c. kr. kmetijske družbe kranske.

(»Tagespost« in nadsodišče v Ljubljani.) Jako neprijetno zbadajo naše nasprotnike opravičene zahteve in izjave, katere izreka slovenski narod po višjem sodišču v Ljubljani. Zlasti jih je dirnila zadnja izjava, s katero je izrazil ves narod slovenski po svojih županih to zahtevo. Njih glasilo, graška »Tagespost« pravi, da ne zahtevamo v Ljubljani nadsodišča, da bi s tem varovali pra-

vice našega jezika, temveč da odpravimo »poslednji ostanek nemškega uradnega jezika, tiste skupne vezi, ki je obvarovala našo staro državo tudi v največjih nevarnostih«. Prevzema jo velik in neopravičen strah, da bi v Ljubljani ne postalo nadsodišče samoslovensko; boji se, kako bi uradovali v jeziku, »čegar besedni zaklad je siromašen in ki ni sposoben, da bi izražal pojmove, ki ustrezajo najbolj navadnim potrebam vsakdanjega življenja«. Kako zloben namen se skriva za temi besedami, je jasno. Ti podli ljudje so prepričani, da lažejo, da ni resnična niti jedna beseda, toda dokazati hočejo na merodajnih mestih, da je slovenski jezik nesposoben za uradovanje, da je potemtakem nadsodišče v Ljubljani popolnoma nepotrebno. Naj pride dotičnik, ki ve toliko povedati o slovenskem jeziku, k nam, naj gre v ljudsko šolo in naj vidi, da se pri nas samostalniki sklanjajo kakor nemški, pregibajo slovenski glagoli veliko raznovrstnejše ko nemški, naj dotični »jezikoslovec« prebira malo Miklošiča in druge, pa bode videl, da ni naš jezik tako »siromašen« na deblih in korenih, da tudi naše besedišče ustreza vsem najnujnejšim »potrebam vsakdanjega življenja«. — Tudi statistik je izvrsten pisatelj v »Tagespostu«; pravi, da so na Kranjskem, južnem Štajerskem in drugih slovenskih pokrajinah Nemci »in grossen, geschlossenen Massen sesshaft«, in da so v znanstvenem in kulturnem oziru »der weitaus überwiegende Volksstamm«. Ta učeni možic ne potrebuje drugega, kakor da vzame v roke priprost zemljepis, kakšno šolsko izvestje in kaj podobnega, da bi vsaj nekoliko pojma dobil o naših razmerah. Potem pravi, da bi nadsodišče uradovalo samo slovenski in bi se torej godila Nemcem krivica; in vendar pripoveduje malo prej, da »doseže slovenski kmet svoje pravo, če tudi nadsodišče o njegovi zadevi nemško razpravlja«, — tako bi tudi mi lahko rekli, da je urednikom »Tagespost« pač vse jedno, če so obsojeni v slovenskem ali nemškem jeziku. Sploh pa nihče ne zahteva samoslovenskega nadsodišča. Zahtevamo nadsodišče, kjer bode slovenski jezik z nemškim ravnopraven, to bode pa le takrat, če je nadsodišče v Ljubljani. In to bomo zahtevali, dokler ne dosežemo, pa naj »Tagespost« še tako rohani.

(Novi častniki.) Poročniki so imenovani pri 17. pešpolku gojenci Terezijanske akademije pl. Medritzer, baron Silvatici in Pasch pl. Corunione.

(Umrl je) v tukajšnjem frančiškanskem samostanu včeraj dopoldne ob 9. Fr. Ludovik Hostnik, terciarij, rojen 27. marcija 1826 v Škofjiloki. V redu je bil 52 let. R. I. P.

(»Glasbene Matice«) izredni občni zbor se je vršil v soboto večer. Občni zbor je odobril predlog odborov, da se dobi posojilo 4500 gld. v pokritje stavbenih stroškov za društveno hišo; na predlog gospoda Svetka je bil bivši mnogoletni predsednik gospod Fran Ravnihar imenovan častnim članom. Vsprejete so bile tudi nekatere nasvetovane premembe društvenih pravil.

(Iz Novega Mesta.) V torek zvečer, 16. t. m. so imeli socialni demokratje v Bršljinu sestanek. Očitnega shoda si niso upali sklicati. So se pač bali kakega jim neprijetnega gosta, oziroma njegovega ugovarjanja. Boljše je izvestno napraviti »prijateljski sestanek« v zaprti sobi, kamor jih ne gre počastit komisar okrajnega glavarstva ali kakov črnih. Pri takem prijateljskem sestanku so vsi sodrugi jedne misli, jednega srca. Lahko najslabši govornik žanje najburnejšo pohvalo. In se tudi pije vse boljše volje. Tak sestanek so imeli »sodrugi« pretečeni torek. V mestu — menda čutijo — ne veje za nje prava sapa. Gostilničar Kastelic v Bršljinu samo je bil tako prijazen, da jih je sprejel pod »gostoljubno« streho. In tam so se sešli, seve samo imenoma povabljeni sodrugi z večine železničarji. Prišli so govorniki iz ptujine, ker sodrugi domačini so toli ponižni, da nečejo se postavljati na mernik. Celo z Dunaja je baje prisopel urednik — nekega socialno-demokratskega lista. Kaj se je vse govorilo, ne vemo. Samo to vemo, vemo za trdno, da so govorniki — tudi ljubljanski — govorili izključno nemško. Torej v času, ko baje naš narod najhujši boj za narodno pravdo svojo, si upajo ti »osrečevalci« ljudstva na ta način kazati svojo ljubav napram slovenskemu narodu! Kdor ima ušesa za poslušanje, naj posluša! In kdor nima kosmatih ušes, naj ume!

(Kranjski veteranski kor) je včeraj praznoval cesarjev rojstveni dan. Sv. mašo je daroval društveni častni član pred. g. kanonik And. Zamejic ob 1/9. uri v cerkvi sv. Jakoba. Po cerkvenem opraviilu je poveljnik g. I. Mihalič govoril slavnosti primeren govor. V nedeljo kor priredi veselico na Koslerjevem vrtu.

(Iz Moravč.) 19. avgusta. Iz lepe moravške doline dvoje vrstic! Včeraj, 18. avgusta, na cesarjev rojstni dan, praznoval je naš pred. gospod dekan in deželni poslanec Tomaž Kajdiž štiridesetletnico svojega mašništva. Ker se njegovi še živeči nekdanji sonovomašniki žal niso mogli ugodno odzvati povabilu, da bi prišli v Moravče skupaj praznovati lepo slavlje (prav kakor so pred 15 leti skupaj praznovali mašniško 25letnico v Št. Vidu nad Ljubljano), sklenil je pred. gospod dekan, opraviti vso stvar lepo na tihem. Toda Moravčani so poskrbeli za to, da je ta ponižni sklep tolikanj priljubljenega in zaslužnega duhovnega pastirja splaval po vodi. Ko se je pred. gospod jubilant na predvečer svojega velikega praznika povrnil iz Ljubljane od županskega shoda, bile so Moravče že vse v zastavah. Uro pozneje, ko je polegel mrak po krasni naši dolini, pa so zagrmeli topiči in zvonovi so se praznično oglašili iz ponosnih dveh zvonikov župnijske, po skrbi in trudu pred. gospoda dekana vse prenovljene, prelepe cerkve, in hiše moravške so se posvetile v neštetihih lučih. To vam je bil zares slovesen večer! Razsvitljava taka, kakor jo komaj znate po mestih prirediti! Ljudstvo vse iz hiš, pa na »trg«, pa tja pred župnišče! Le-tu je namreč že čakal izborni naš moravški kvartet na svojo »gebietende Stunde«. Tri lepe pesmi je zapel slavljencu, in ko je po končanem petju pevovodja gospod nadučitelj Janko Toman s kratkim nagovorom pozdravil pred. gospoda dekana in mu voščil sreče k tako izvanrednem dnevu, zagrmelo je vse moravsko ljudstvo v trikratni naudušeni živio! — Druzega dne je imel pred. gosp. dekan ob šestih slovesno peto sveto mašo. Ljudij je bilo v cerkvi malo manj nego ob nedeljah. Lepo število njih je prejelo tudi svete zakramente, Bogu v zahvalo za milost štiridesetih mašniških let, ki jih je dodelil ljubljenu njihovemu pastirju. Službo božjo je zopet izredno poveljevalo prekrasno petje tukajšnjega cerkvenega zbora. Sodelovale so tudi gđčne. Povšetove, hčere državne poslanca. Vse priznanje gospodu nadučitelju Janku Tomanu, ki si s svojo ljubeznjivostjo ve pridobiti takih močij za cerkveno petje in ki jih zna s svojo gorečnostjo tako daleč izvežbati! Po sveti maši je imel pred. gospod slavljenc celo dopoldne dovolj čestilcev. Poklonili so se mu med drugimi preblag. gospa Povšetova, gospod župan moravški in cel venec moravških deklet v narodni noši. — Čast ljudstvu, ki tako spoštuje svoje dušne pastirje! Pred. gospodu dekanu pa mnogo let v svetem zvanju svečeniškem!

Moravčan.

(Iz Železnikov) dne 19. avg. Naj sporočimo kratko, kako smo pri nas praznovali cesarjev rojstni dan. V zimskem času je bilo, ko je v Železnikih požar vpepelil dve žagi. Pri rokah je pač bila brizgalnica, a manjkalo je mož, ki bi si znali z njo pomagati. Videl se je potreba, da se zasnuje gasilno društvo. Ta misel se je nepričakovano hitro vresničila. Železniška požarna bramba je dne 18. avgusta — v cesarjev rojstni dan — prvokrat nastopila v svoji uniformi. Razume se, da je bilo veliko težko. Trda je šla za denar, in do 50 možakov in mladeničev izvežbati vojaško, tudi ni kar si bode. Toda srečno in primerno v kratkem času so bile vse ovire premagane. Oglasili so se prijatelji, v prvi vrsti g. veleposestnik Janez Globočnik, ki so pripomogli z znatnimi darili, da se je nakupila društvena obleka. Izvežbanje moštva — kakor tudi glavne društvene zadeve pa je prevzel stotnik g. Košmelj. Mož je kakor navlaš za ta posel. Brez posebnih študij se je povzdignil v bosenski vojski do podčastnika, in se je kot tak s posebno hrabrostjo, osrčevaje naše vojake, odlikoval v bitki pri Jajcu, radi česa je bil osebno pohvaljen od presv. cesarja in odlikovan s srebrno svetinjo. Dvajsetletnice tega vojnega spomina pač ni mogel lepše obhajati, kakor da je ravno letos vnovič nastopil s starim vojaškim ponosom pred izvežbanim krdelom, kot stotnik požarne brambe železniške. Z veliko vnemo je vrejeval mnogotere drobne skrbi,

tako, da se lahko reče, brez njega bi se ognjegasci še ne bili tako hitro javno in tako pogumno pokazali. V cesarjev rojstni dan je bila slovesna sv. maša, po kateri se je blagoslovil društveni prostor za gasilno orodje. Potem se je zbralo moštvo na županovem vrtu, kjer je bil majhen zajutrak. Veselje, s katerim so s par sodčki pive pogasili nekoliko svojo žejo, priča, da bodo mladeniči in možaki z enakim pogumom gasili tudi ogenj, kedar bi bilo treba, česar nas pa Bog varuj. Ob enem pa je na županov vrt pripeljal šolsko mladež g. nadučitelj J. Levičnik, ki je z očetovsko ljubeznijo navduševal otroke, da ljubijo cesarja in svojo domovino. Po prizadevanju gosp. šolskega vodje obdarovani so bili otroci z mašinimi knjižicami — in s struškami. Bil je res prav lep in prijeten dan. Še presvitli cesar bi nas bil vesel, če bi bil zraven. — Povejmo še jedno žalostno. Nedavno pokopali smo moža, katerega je pred nekaj tedni podrl kolesar na cesti, tako da je mož moral v posteljo — in nazadnje umrl. Kar se nam čudno zdi je to, da je dotičnik, ki je bil kolikor toliko kriv te nesreče, odšel vsaki kazni. Kolikrat se sicer najmanjša nepaznost gledé na varnost življenja kaznuje prav ostro, kar je čisto pravilno, saj človek je vendar človek. Da se pa tu take stvari smatrajo za zgolj malenkosti in »nesreče«, je neumevno. V marsikateremu kraju se vidijo napisi: Tu naglo voziti je pod kaznijo prepovedano. Gospodom kolesarjem je dovoljeno vse. Saj po ozkih in obljudenih cestah med hišami, posebno ob nedeljah, naj bi se naglo ne vozilo! Ali naj mar občinstvo dovelj opozarja tisti mali zvonček, katerega komaj sliši tudi dobro uho?

(Umrl je) na Proseku pri Trstu tamošnji učitelj g. I. Štrukelj, uzorni rodoljub in neodmorni sotruđnik na vsakem rodoljubnem podjetju. Bodi mu zemlja lahka!

(Z Vipavskega.) Petek 19. t. m. je gorelo v Lozicah. Marljivo so pomagali gasiti prišli vaščani in gasilno društvo iz Št. Vida, da so nesrečo omejili in ogenj pogasili. Ob istem času je utonil deček iz Poreč pri Št. Vidu nad Vipavo; najprej je pal na ostro skalo poleg vode, da se je najbrže že ubil, na to pal v vodo. Žalostna je bila mati, ki ga je iščoča, ker ga je pogrešala, našla mrtvega v vodi.

(Koroške novice.) Strelci v Borovljah napravijo dne 18., 21. in 22. avgusta v proslavo cesarjeve petdesetletnice slavnostno streljanje na tarčo, h kateremu pride tudi iz družih krajev mnogo udeležencev. — V Prevaljah so imeli solarji dne 14. t. m. lepo cesarsko slavnost. — Pri Spod. Dravbergu je utonil dne 7. t. m. v Dravi gojenec vojaškega vzgojevališča v Dunajskem Novem Mestu Al. Batjek. Truplo so našli nekaj dnij pozneje pri dravskem Brodu. — Pri Sv. Boštjanu ob Št. Vidu je strela ubila kmetico K. Klančnik. Zapustila je šest otrok. — V Dropoljah blizu Šmohora je dne 6. t. m. pogorelo 15 hiš. Škoda je ogromna. Deželna vlada je zaukazala, naj se za pogorelece nabirajo prostovoljni darovi ob enem z onimi za pogorelece v Goričah. — V Žužalčah blizu Beljaka je umrl slovenski rodoljub, g. Jan. Lapuš. N. p. v m.! — Pod Ljubelom je umrl posestnik znane gostilne »pri Nemškem Petru«, Peter Čauko, star 76 let. — V celovski »lendi« je utonil pomočnik de Cillia. — Cesar je dovolil, da se od doneska 22. državne loterije poteri je porabi 5000 gld. za sirotišnico č. Uršulink v Celovcu. — V Celovcu bode montanska družba opustila svojo tovarno za stroje. Kakih 200 delavcev izgubi s tem svoje delo. Tako na Koroškem neha jedno podjetje za drugim. — Izkušnjo za občinske tajnike so imeli v Celovcu dne 8. in 9. t. m.

(Iz celovške škoflje.) Župnijo Koprivno je dobil tamošnji provizor, č. g. Alojzij Hutter; župnijo Železno Kapljo vč. g. Andrej Aplen, župnik v Št. Jakobu v Rožu.

(Tržaški patrijetje.) Minolo sredo t. j. 18. t. m. na godovni dan našega presvetlega cesarja, se je odpeljala lepa družba tržaških občinskih svetovalecev dopoldne — v Italijo. Da se je to zgodilo demonstrativno, ni treba še posebej omenjati. Da bi se odtegnili moralni obveznosti, slaviti god avstrijskega cesarja, so jo baje popihali čez mejo na kak sestanek nasprotne barve. Ali se ne pravi to izzivati kar le koža da? Ako sede taki ljudje v občini avstrijskega mesta, potem ni čudo,

da se godi v Trstu, — kar se godi. Gospodje res skrbe za boljše informacije dunajski vladi o tržaško avstrijskih razmerah!

(Na Reki) je na cesarjev rojstveni dan prvič zavihrala ogerska zastava na municipiju, na šolah in drugih mestnih poslopjih. Vsled min. naredbe bodo odslej ob slavnostih morale tudi ladije ogr-hrvatske družbe razobešati zastavo ogerske države.

Društva.

(»Delavsko podporno društvo v Trstu«) je povodom obletnice blagoslovljenja društvene zastave imelo slovesno sv. mašo v nedeljo dne 21. t. m. v cerkvi sv. Antona novega. Pri maši je pelo in corpore »Slovansko pevsko društvo« jako veličastno in točno. Ljudstva je bila natlačena cerkev, na ulici se ga je zbralo pred cerkvijo in v bližnjih ulicah na tisoče. Pri tej priliki se je lahko vsakdo prepričal, ali so v Trstu Slovani ali niso in koliko jih je. Ako ne kričimo v jednomer in ne delamo škandalov, kakor delajo to židje s svojo podrepno iredento, pa govorijo, da nas ni. Samo, da bi mi nastopali kakor oni, bi se čul ves drug glas o — »italijanskem« Trstu. Dostaviti je, da je spremljala v cerkev društvo veteranska godba, ki je igrala mej potoma po mestu »Naprej zastava Slave!« »Banovce« in druge.

Gospodarska organizacija.

Posejilnica in hranilnica Biljana-Medana na Dobravem pri Gorici, se je vpisala v zadržni register in bode v kratkem začela poslovati.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 22. avgusta. Jutri zvečer gresta ministra dr. Bärnreither in dr. Kaizl v Budimpešto, da zvesta ondi, kako je z državnim zborom in kdaj se naj skliče. Potem poročata 26. t. m. na Dunaju pri skupnem posvetovanju.

Budimpešta, 22. avgusta. Več ogerskih listov poroča, da se bo sklical državni zbor na 12. septembra. 24. avgusta bode pri konferenci najbrže prišlo do zedinjenja. V Ogerski se bode kriza rešila parlamentarnim potom, v Avstriji najbrže po § 14. »Ogrski Naplo« poroča, da se misli jezikovne naredbe razveljaviti, toda to bo zadelo ob velike ovire. Cesar misli najpreje poskusiti zedinjenje, potem pa jezikovne naredbe razveljaviti. Češki poslanci pa so sklenili, za nobeno ceno ne pustiti jezikovnih naredb in ako se jezikovne naredbe razveljavijo, začeti radikalno obstrukcijo.

Kronštāt, 22. avgusta. Pri odkritju Honterusovega spomenika so bili navzoči zastopniki ogerskih oblastev, razna društva in korporacije. Vršila se je slavnost najsijajnejše in brez vsake nezgode ter je napravila na madjarske kroge dober vtis, ker je bilo razobešeno mnogo ogerskih zastav in ker je imela slavnost izključno cerkven, nepolitičen značaj.

London, 21. avgusta. Iz Hongkonga se poroča, da vstase na južnem Kitajskem še

vedno moré. Na valovih reke Sikiang plava več mrtvih trupel.

Novi Jork, 21. avgusta. Sampsonovo brodovje je včeraj zjutraj priplulo v tukajšnje pristanišče.

Madrid, 21. avgusta. Silvela zahteva, da se snide parlament, in je pripravljen vlado prevzeti, če to krona zahteva.

Madrid, 21. avgusta. Iz Matanze se poroča, da je španski eskadron prepodil oddelek hulanskih vstašev; vstaški vodja Mahodo je mrtev.

Svilnati damasti 75 kr.

do gld. 14.65 meter — istotako tudi črna, bela in barvena Hennebergova svila od 45 kr. do gld. 14.65 meter — v najbolj modernih tkaninah, barvah in vzorcih.

Na zasebnike poštnine in carine presto na dom. — Vzorci obratno. — Dvojni pisnični porto v Švico.

Tovarne za svilo G. Henneberg

c. in kr. dverni zalagatelj, Curih. 55 6 5

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 308.2 m.

čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celsiju	Vetrovi	Nebe	Padačina v 24. urah v mm.
20. 9. zvečer	739.1	22.2	brezv.	jasno	
21. 7. zjutraj	739.6	17.7	sl. vzh.	megla	
2. popol.	738.5	29.1	sr. jvzh.	jasno	0.0
21. 9. zvečer	740.4	18.6	sl. sever	del. jasno	
22. 7. zjutraj	741.4	15.2	brezv.	megla	
2. popol.	740.5	27.0	sr. jvzh.	jasno	0.5

Srednja temperatura sobote 22.3°, za 3.9° nad normalom.
Srednja temperatura nedelje 21.8°, za 3.5° nad normalom.
V nedeljo proti večeru v okolici močna nevihta, segajoča od severozahoda do jugovzhoda.

Umrli so:

19. avgusta. Vida Poreber, delavca hči, 14 mesecev, Cerkevne ulice 21, jetika. — Franc Avbelj, črevljarja sin, 2 meseca, Poljanska cesta 34, jetika. — Angela Melihar, črevljarja hči, 5 mesecev, Vodmat 13, catarrh, intestinalis.
20. avgusta. Alojzij Bray, magacinerja sin, 2 meseca, Vodmat 98, črevesni katar.

V bolnišnici:

16. avgusta. Ema Streitenberger, babica, 43 let, jetika.
18. avgusta. Tomaž Jereb, gostac, 83 let, srčna hiba.

Tujci.

19. avgusta.

Pri **Slonu**: Legat iz Celovca. — Frascati, Terni, Šabes, Eppinger, Breiss iz Trsta. — Vojska iz Novega Mesta. — Merkuša, Franz, Hacker iz Zagreba. — Vesel iz Starega Trga. — Kofol iz Gorice. — Schaffer, Skreta, Ballesthauser, Lamberg, Moline, Kontz z Dunaja. — Kac iz Slovenje Gradca. — Slawik iz Gradca. — Brancalion iz Parme. — Mihajlovic iz Vel. Beeskerek-a. — Nössl iz Monakovega.

Katoliška Tiskarna
priporoča ravnostne
vizitnice
po nizki ceni.

Med. univ.
doktor Ivan Geiger
okrožni zdravnik v Krškem
uljudno naznanja, da
ordinuje vsaki dan, izvzemši nedelje in praznike
popoldne, od 9. do 11. ure predpoldne in od 2. do 4. ure popoldne.
570 3-1

Pri **Maliču**: Gödl, Kosak, Ulčar iz Gradca. — Sinreich, Hofmann, Hochstätter, Eiles, Kunz, Janik, Ribnar, Hahn, Rinesch, Mullina, Rossmann z Dunaja. — Dittke iz Berolina. — Stolz iz Kirchberg-a. — Flach iz Krnova. — Mayer z Reke.

Pri **Lloydu**: Kosanovich z Reke. — Boncelj iz Železnikov. — Kašca iz Gorice. — Krajc iz Cerknice. — Pri-možič iz Vrabč. — Pirc iz Kranja. — Muren iz Drasič. — Kušar iz Reteč.

Pri **Jutnem kolodvoru**: Burnik iz Metlike. — Tisch iz Gradca. — Schäfer iz Trsta.

571 1-1

Svitoslav Knific,
bivši ravnatelj in nadučitelj v pokoju, službujoč v Kočevju, Črnomlju, Trzinu, Predvoru in naposled na Trati
po kratki, zelo mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, v 67. letu starosti.
Pogreb bode v torek, dne 23. t. m., ob 9. uri dopoldne.
Sv. maše za dušnice brale se bodo istega dne ob 9. uri dopoldne v priparni cerkvi v Škofji Loki.
Draga pokojnika priporočava v pobožno molitev in prijazno spomin.
V Škofji Loki, dne 20. avgusta 1898.
Luka in Terezija Knific.

Zaradi naprave kamnitega oltarja je v **Radoljici** za 110 gld. na prodaj prav dobro ohranjen, 5 metrov visok

lesen gotičen oltar,

delo Vurnika starejšega.

566 3-2

Cerkvene muzikalije

prodajo se za polovico cene, namreč:

1. 10 lat. maš; 2. 1 „Requiem“; 3. 36 „Tantum ergo“; 4. 1 „Te Deum“; 5. „Asperges me“ et 3 „Ecce sacerdos magnus“; 6. 5 „hymen za sv. R. Telo“; 7. 20 Marijinih pesem; 8. 15 obhajilnih pesem. — Vse letinske maše so deloma domačih, deloma tujih skladateljev, lahko izpeljive. Vse skupaj je stalo čez 14 gld., sedaj samo 7 gld.

Matej Vurnik,

564 2-2

orglavec v Št. Vidu pri Zatičini.

Dunajska borza.

Dne 22. avgusta.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 65 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 » 45 »
Avstrijska zlata renta 4%	121 » 55 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 » 20 »
Ogerska zlata renta 4%	120 » 75 »
Ogerska krona renta 4%, 200 »	98 » 55 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	908 » — »
Kreditne delnice, 100 gld.	359 » 25 »
London vista	120 » 05 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 82 1/2 »
20 mark	11 » 74 »
20 frankov (napoleonador)	9 » 54 1/2 »
Italijanski bankovci	44 » 20 »
C. kr. cekini	4 » 63 »

Dne 20. avgusta.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	164 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 » 50 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	192 » 50 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 » 35 »
Tisne srečke 4%, 100 gld.	139 » 75 »
Dunavske vravnave srečke 5%	129 » 75 »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	109 » 60 »
Posojilo goriskega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	98 » 50 »
Zastavna pisma av. osr. zem. kred. banke 4%	98 » 50 »
Prijetitelne obveznice državne železnice	225 » 75 »
» » južne železnice 3%	181 » — »
» » južne železnice 5%	127 » 40 »
» » dolenskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	203 gld. 75 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 » 50 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 » 50 »
Salmove srečke, 40 gld.	81 » — »
St. Genois srečke, 40 gld.	79 » — »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	58 » — »
Ljubljanske srečke	23 » — »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156 » 50 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3400 » — »
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	442 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	77 » 50 »
Splošna avstrijska stavbinska družba	111 » — »
Montanska družba avstr. plan.	165 » 15 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	171 » — »
Papirnih rubljev 100	127 » — »

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje.
Kulanična izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti do dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.